



1 / Τι σου αρέσει περισσότερο στον χειρόγραφο σχεδιασμό (sketching); Αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της καθημερινής εργασιακής σου ρουτίνας; Πάντα θεωρούσα τον χειρόγραφο σχεδιασμό ως ένα εξαιρετικό μέσο για την εξωτερικευση της «μηχανικής» (tacit) γνώσης και την πρώιμη διαμόρφωση των σχεδιαστικών ιδεών. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως ένα σχέδιο στο χαρτί δεν είναι τίποτα λιγότερο από πραγματωμένη σκέψη. Ως εκ τούτου, ναι, είναι ίσως το πρώτο και σημαντικότερο εργαλείο κάθε είδους σχεδιασμού (συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού γραμματοσειρών). Ωστόσο, είμαι από εκείνους τους σχεδιαστές που περιορίζουν τη χρήση σχεδίων μόνο στα πρώτα στάδια της δουλειάς τους και τα χρησιμοποιούν κυρίως ως εργαλεία για να οργανώσουν τις σκέψεις τους και να τους βοηθήσουν να σκεφτούν τις γενικές κατευθύνσεις του σχεδιασμού. Η δουλειά που κάνω όταν σχεδιάζω στο χαρτί είναι κυριολεκτικά υποτυπώδης· σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως οποιοδήποτε είδος ενδιάμεσου προϊόντος της τελικής εργασίας.

2 / Πώς επηρεάζει ο χειρόγραφος σχεδιασμός την τελική εργασία σου; Το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς μου πραγματοποιείται απευθείας στην οθόνη, οπότε δεν νομίζω ότι το τελικό αποτέλεσμα συνδέεται πραγματικά με τα όποια πρώιμα σχέδια μπορεί να κάνω· τουλάχιστον όχι σχέδια που έγιναν σε χαρτί.

3 / Προτιμάς στυλό, μολύβι και πινέλα ή τον υπολογιστή ως εργαλείο σχεδιασμού (sketching); Η οθόνη είναι το εργαλείο της επιλογής μου. Ο πολύ γρήγορος (σχεδόν στιγμιαίος) τρόπος με τον οποίο κάποιος μπορεί να κάνει αλλαγές σε ένα σχέδιο και να δοκιμάσει εντελώς διαφορετικές

παραλλαγές ενός σχεδίου, το καθιστά ένα εξαιρετικό εργαλείο για πειραματισμό και για δοκιμές σημαντικών σχεδιαστικών αποφάσεων σε πραγματικό χρόνο. Υπό αυτό το πρίσμα, δεν θα έλεγα ότι η οθόνη είναι τόσο διαφορετική από το χαρτί: είναι απλά ένα άλλο μέσο που σε βοηθά να υλοποιήσεις τις ιδέες σου. Σαφώς, το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι εξ ορισμού πιο κοντά στο τελικό προϊόν, αφού και τα δύο προϊόντα (ψηφιακό σχέδιο και τελικό αρχείο) βρίσκονται στο ίδιο μέσο: τον υπολογιστή. Αυτό ωστόσο αποτελεί απλώς ένα παράπλευρο όφελος της όλης διαδικασίας. Τελικά, πιστεύω ότι η επιλογή του εργαλείου που κάποιος αποφασίζει να χρησιμοποιήσει εξαρτάται μόνο από το πόσο άνετα νιώθει με τους λεγόμενους «εσωτερικούς μηχανισμούς» (inner mechanics) αυτού του εργαλείου. Και, έχοντας ένα ισχυρότερο υπόβαθρο στους υπολογιστές, περισσότερο από ότι στις τέχνες (πήρα το πτυχίο και το διδακτορικό μου από ένα τμήμα Πληροφορικής), αισθανόμουν πάντα πιο άνετα με τον υπολογιστή.

4 / Σχεδιάζεις αποκλειστικά σε sketchbooks ή μπορείς να σχεδιάσεις και σε οποιαδήποτε καθαρή επιφάνεια; Συνήθως χρησιμοποιώ μικρού μεγέθους sketchbooks, αλλά μόνο για αρχικά, ακατέργαστα σκίτσα και αποτύπωση πρώιμων σκέψεων και ιδεών.

5 / Έχεις κάποια ανέκδοτη ιστορία σχετικά με ένα από τα σχέδιά σου που παρουσιάζονται στο βιβλίο; Συνήθιζα να βλέπω την ταμπέλα πάνω στην οποία βασίστηκε η γραμματοσειρά Walter καθημερινά στο στρατόπεδο στο οποίο υπηρετήσα το σύνολο της θητείας μου, στο Διδυμότειχο, κοντά στα βορειοανατολικά ελληνικά σύνορα, το 2010 (για τους μη Έλληνες αναγνώστες: δυστυχώς, η στρατιωτική θητεία είναι υποχρεωτική στην Ελλάδα. Το οποίο σημαίνει ότι έτσι απλά πρέπει να εγκαταλείψεις τη ζωή σου και οποιαδήποτε σημαντικά σχέδια μπορεί να έχεις για 9 έως 12 μήνες – ανάλογα με το στρατιωτικό σώμα στο οποίο θα σου ζητηθεί να υπηρετήσεις – και απλώς να ακολουθείς εντολές). Δεν είχα

πρόσβαση σε υπολογιστή εκείνη την περίοδο και το μόνο που είχα διαθέσιμο ήταν ένα μικρό κινητό τηλέφωνο Nokia με κάμερα 2MB. Η φωτογραφία αυτής της ταμπέλας βγήκε κρυφά χρησιμοποιώντας αυτήν την κάμερα. Και ήμουν τόσο χαρούμενος που κατάφερα να τραβήξω αυτή τη φωτογραφία (αυτή είναι μία από τις λίγες καλές παρενέργειες του στρατού: σε κάνουν τόσο χαρούμενο τα μικρά πράγματα...). Φυσικά, η φωτογραφία έπρεπε να παραμείνει στο κινητό μου τηλέφωνο για περισσότερο από 8 μήνες, μέχρι να ολοκληρωθεί η θητεία μου και να γυρίσω πίσω στο σπίτι και στον υπολογιστή μου και να αρχίσω να δουλεύω πάνω στην συγκεκριμένη γραμματοσειρά.